

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 126/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/31/2024 z 30. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 28. apríla 2025 a doplnenou 7. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o zamietnutí jeho kasačnej sťažnosti.

2. Správny súd uznesením ako oneskorene podanú odmietol správnu žalobu sťažovateľa, ktorú podal 2. augusta 2023 proti rozhodnutiu, ktoré mu podľa správneho súdu bolo doručené 26. mája 2023. Vychádzal z § 25 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechodu, dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum uloženia, a ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že rozhodnutie správneho orgánu prevzal a dozvedel sa o ňom 12. júna 2023 a až v tomto momente sa mohol začať proti nemu brániť. NSS ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Stotožnil sa so záverom správneho súdu a uviedol, že sťažovateľ nepredložil také tvrdenia, ktoré by spochybnili vecnú správnosť kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia správneho súdu.

3. Sťažovateľ považuje uznesenie NSS za nepreskúmateľné, keďže neodpovedá na jeho argumentáciu o tom, že je občanom bez trvalého pobytu a doručovanie a oznamovanie rozhodnutí je proti nemu hrubo zneužívané. Podľa sťažovateľa NSS ho napriek jeho návrhu nevypočul a hoci mal nárok na ustanovenie advokáta, musel sa zastupovať sám.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil kópiu napadnutého uznesenia NSS, a preto jeho ústavná sťažnosť neobsahuje náležitosť predpísanú zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v § 123 ods. 3. To je dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd nepovažoval za efektívne vyzývať sťažovateľa podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde na doplnenie ústavnej sťažnosti. Napadnuté uznesenie NSS je dostupné na oficiálnom webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vyplýva z neho, že NSS adresne reagoval na tvrdenie sťažovateľa o okamihu doručenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, a tým aj o začiatku plynutia zákonnej lehoty na podanie správnej žaloby. Odôvodnenie namietaného uznesenia NSS založené na preskúmaní obsahu príslušného administratívneho spisu podáva jasné a zrozumiteľné odpovede na otázky nastolené sťažovateľom v jeho kasačnej sťažnosti. Oponentúra sťažovateľa v dôvodoch ústavnej sťažnosti sa nezakladá na prednesení relevantných skutkových okolností, či právnej argumentácie vrhajúcej na posúdenie okamihu začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby pohľad, ktorý unikol pozornosti NSS, prípadne ho NSS zjavne nesprávne právne posúdil. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti sa tak stáva len obyčajným protirečením o dni doručenia napadnutého administratívneho rozhodnutia, ktorý bol rozhodujúcim pre začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby. V popísanej podobe však nosné dôvody sťažovateľa nie sú spôsobilé spochybníť zistenia NSS založené na preskúmaní obsahu administratívneho spisu. Irelevantné sú aj námietky o tom, že nebol vypočutý a zastúpený advokátom, keďže z argumentácie sťažovateľa nie je zrejmé, z akého dôvodu to bolo podstatné pre ústavnú udržateľnosť namietaného uznesenia.

6. Ústavný súd tak dospel k záveru, že odstránenie nedostatku ústavnej sťažnosti by nebolo spôsobilé viesť k jej prijatiu na ďalšie konanie. Preto postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde nevyužil a ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitosti ustanovenej zákonom o ústavnom súde v § 123 ods. 3.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu